

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

432
09032016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu*, inițiată de domnul senator PSD Liviu Marian Pop împreună cu un grup de parlamentari UNPR, PSD (**Plx.46/2016**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unui cadru legal referitor la investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control din învățământul preuniversitar cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în limita competențelor stabilite prin Statutul personalului din învățământ.

II. Observații

1. În ceea ce privește funcțiile de conducere din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat sau particulare, art. 207 alin. (2¹) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, statuează că acestea reprezintă „*funcții în domeniul didactic a căror desfășurare nu presupune prerogative de putere publică*”. De asemenea, conform alin. (2²) al aceluiași articol, aceste funcții de conducere nu sunt funcții publice de autoritate.

Data fiind această opțiune legislativă univocă în sfera învățământului superior, în opinia noastră, cu atât mai puțin personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control din învățământul preuniversitar ar putea fi investit cu exercițiul autorității publice, neavând prerogativa de putere publică. În doctrina administrativă instituțiile de învățământ de stat chiar sunt exemplificate ca fiind instituții publice și nu autorități publice.

2. Referitor la **art. 5** din inițiativa legislativă, prin care se prevede majorarea cu o treime a limitelor de pedeapsă pentru persoanele care au săvârșit o infracțiune de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, vătămări cauzatoare de moarte sau omor împotriva personalului didactic, apreciem că această măsură nu se justifică pentru următoarele motive:

Cadrul legislativ în materia dreptului penal substanțial a fost supus recent unui amplu proces de reformă, actele normative adoptate fiind rezultatul cooperării inter-instituționale, cu implicarea puterii executive, legislative și judecătorești. Astfel, domeniul dreptului penal material a fost modificat substanțial prin adoptarea noului Cod penal (*Legea nr. 286/2009*) precum și a *Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*, acte normative care au intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014, alături de noul Cod de procedură penală (*Legea nr. 135/2010*).

Precizăm că practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De altfel, noul Cod penal cuprinde un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni și recidivă.

Se poate concluziona că instrumentul optim pentru o combatere eficientă a infracțiunilor nu este o mărire exagerată a pedepselor, ci existența unui sistem

sanționator proporțional cu gravitatea faptelor săvârșite, susținut de o aplicare promptă a acestor pedepse de către organele judiciare.

Apreciem că inițiatorul trebuia să se raporteze la prevederile art. 175 din Codul penal, care, la alin. (2) prevede: „*De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public*”.

Astfel, se poate aprecia faptul că, în prezent, prevederile Codului penal realizează o protecție a personalului angajat în instituțiile publice, indiferent de statutul acestuia, asimilând drepturilor funcționarului public și personalul contractual angajat în cadrul unităților de învățământ, care la nevoie îi sunt aplicate aceleași standarde de protecție.

3. În ceea ce privește **art. 6 alin. (1)** din propunerea legislativă, apreciem că nu este justificată efectuarea urmăririi penale de către procuror pentru infracțiunile săvârșite împotriva personalului didactic, Codul de procedură penală indicând expres cazurile în care urmărirea penală se efectuează obligatoriu de către procuror: infracțiuni pentru care competența de judecată în primă instanță aparține curții de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și alte infracțiuni de o mare gravitate și complexitate. Procurorul conduce și supraveghează activitatea organelor de cercetare penală ale poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale. Acesta poate să efectueze orice act de urmărire penală în cauzele pe care le conduce și le supraveghează.

În ceea ce privește **alin. (2) al art. 6** din propunerea legislativă, apreciem că acesta nu este necesar, deoarece există obligația generală, pentru orice persoană, dacă află de săvârșirea unei infracțiuni să anunțe organele de urmărire penală.

De altfel, potrivit art. 267 din Codul penal privind *omisiunea sesizării*, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, indiferent de modalitatea prin care a fost săvârșită, funcționarul public care are cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcina are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare.

În ceea ce privește **art. 6 alin. (3)**, subliniem faptul că modurile de sesizare ale organelor judiciare, precum și actele pe care acestea le efectuează cu acest prilej sunt prevăzute de Codul de procedură penală, nefiind necesare alte precizări.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților